

som der nyde den friske Luft. Men man vil gerne have et Sted, hvor man kan komme umiddelbart ned til Vandet, og hvor man i varme Dage kan trække sine Strømper af og soppe. Det er det, som hidtil har fundet Sted uden Indsigelse fra Forsvarsministeriets Side ud for Charlottenlund-Portet, og det er det, som maa blive ved i alt Fald saa længe, jeg har den Ære at være Forsvarsminister, uden anden Indskrænkning end den, at paa Tider, hvor der foretages Prøveskydninger, maa Pladsen af Hensyn til Publikum afspærres i nogle Timer. Det vil ikke kunne genere i nogen væsentlig Grad.

Saa har der været holdt et Samraad angaaende Fabrikationen af Karabiner til Rytteriet. Det forholder sig ikke saaledes, som det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) udtalte, at jeg har sagt i Finansudvalget, at nu havde vi Geværer nok til Fodfolket. Det have vi slet ikke, og det er en Misforstaaelse, hvis det ærede Medlem har opfattet mig saaledes. Det ærede Medlem siger — det findes Sp. 7070 —: „Saa henvender den højtærede Forsvarsminister sig til Finansudvalget og udtaler, at han ønsker at anvende Bevillingen til Fabrikation af Rytterkarabiner i Stedet for til Fabrikation af Geværer, idet han siger, at man nu har et tilstrækkeligt Antal Geværer, saa at man i nogle Aar kan udsætte Fabrikationen af Geværer og gaa over til det for Hæren vigtigere Spørgsmaal, Forsyning med Rytterkarabiner“. Og længere nede paa samme Side: „Det er denne Sags formelle Side. Dens Realitet er besynderlig. Forsvarsministeren siger altsaa, at man nu har fabrikeret Geværer nok, men at Rytteriet trænger til Karabiner, og at det derfor vil være vigtigere at gaa over til Fabrikation af Rytterkarabiner“. Nej, det er saa langt fra, at der er Geværer nok til Fodfolkets Beholdninger, det, man er naaet til, er, at man til Dato har fabrikeret 81,000 Geværer, men disse Beholdninger skulle stedse forøges og fornys. Jeg har imidlertid ment, at naar vi havde et saa stort Antal Geværer for Fodfolket, kunde det forsvares i to Aar at standse med Fabrikationen af Geværer til Fodfolket og i disse to Aar at fabrikere Karabiner til Rytteriet, idet de Karabiner, Rytteriet nu har, ere forældede.

Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) spurgte mig: Hvorfor har man ikke omtalt dette Forhold ved Forsvarslovenes Behandling? Det kan jeg ikke staa til Regnskab for, jeg var ikke Forsvarsmini-

ster den Gang, men jeg antager, at man ikke har gjort det af to Grunde, for det første, fordi Kontoen for Fabrikationen af Geværer er en Konto for Fabrikationen af Haandvaaben, der findes paa Krigsministeriets Budget, Konto L. a. I Henhold til denne Kontos Affattelse har jeg Ret til uden nogen Tilladelse af Rigsdagen at vælge mellem, om jeg vil lade fabrikere Geværer til Fodfolket eller Karabiner til Rytteriet, thi begge Dele ere Haandvaaben til Hæren. Men naar jeg har søgt Forhandling med Finansudvalget om denne Sag, er det, fordi jeg, da der hidtil kun har været fabrikeret Geværer af Model 89, ikke har ønsket uden at meddele Finansudvalget min Beslutning at gaa til en Standsning af Geværfabrikationen to Aar for at lave Karabiner til Rytteriet. Den anden Grund, jeg kan tænke mig til, at man ikke omtalte Sagen, den Gang Forsvarslovene vare til Forhandling, er, at man ikke den Gang var naaet til et saadant Resultat med Hensyn til Fremskaffelsen af en praktisk Karabin som nu. Der har været foretaget Undersøgelser angaaende denne Sag i Løbet af en Række Aar, men i Fjor er man kommen til et godt Resultat, idet man nu har fabrikeret en Karabin af samme Model som Gevær 89. Derved opnaas den Fordel, at man kan benytte samme Ammunition baade til Fodfolkets Geværer og til Rytteriets Karabiner. Dette anser jeg for en stor Vinding.

Rigsdagen har ikke nogen Sinde nægtet at forsyne Hæren med tidssvarende Vaaben i det fornødne Antal. Jeg har derfor den Opfattelse, at det er forsvarligt at standse Geværfabrikationen i to Aar for nu at gaa over til at fabrikere de 2,900 Rytterkarabiner af ny Model. Flertallet i Finansudvalget har tilskrevet mig, at der ikke fra Finansudvalgets Flertals Side har været noget at indvende derimod. Mindretallet har haft nogle Betænkeligheder, som det ærede Medlem fra Kalundborg yderligere har givet Udtryk i sit Foredrag i Gaar, idet han henviser til den særlige Lov, der blev vedtagen i September 1909 om den ekstraordinære Bevilling til Omdannelse og Supplering af Hærens Bygninger, Øvelsespladser og Beholdninger, og henviste til denne Lovs § 1 og til den Motivering, der fulgte med det da foreliggende Lovforslag. Men det ærede Medlem forveksler her to Ting. Den Bevilling, der omtales i den af det ærede Medlem citerede Lov, er given for at kunne anvendes i et Tidsrum af 3 Aar. Det hedder nemlig i Lovens § 3: „Det i